

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 30 czerwca 1934 r.

w sprawie trybu postępowania w zakresie korzystania z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 roku o popieraniu elektryfikacji.

W sprawie trybu postępowania w zakresie korzystania z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 roku o popieraniu elektryfikacji (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 633) podaje do wiadomości co następuje:

§ 1. Z ulg określonych w art. 2 powołanego rozporządzenia korzystają uprawnieni w rozumieniu art. 1 tegoż rozporządzenia, o ile w celu elektryfikacji okręgów elektryfikacyjnych Państwa (art. 1 p. 5 powołanego rozporządzenia) albo zbytu energii innym uprawnionym, mającym ten sam cel, zobowiązują się wybudować, rozbudować i eksploatować w terminie i czasie, określonych w uprawnieniu:

a) wytwórcze zakłady elektryczne, posiadające przynajmniej jedną z czynnych jednostek maszynowych o mocy 10.000 kVA lub wyżej, a jeśli zużytkowywać będą jako źródło energii torf, węgiel brunatny, gazy ziemne lub spadki wodne, o mocy 3.000 kVA lub wyżej, albo

b) linie elektryczne na napięcie 30.000 V lub wyżej.

Na obszarze województwa: nowogródzkiego, poleskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, wileńskiego i wołyńskiego z ulg, określonych w art. 2 powołanego rozporządzenia, korzystają ci uprawnieni, którzy zobowiązują się wybudować i eksploatować w terminie, przewidzianym w uprawnieniu, jako przedsiębiorstwa użyteczności publicznej, samodzielne wytwórczo-rozdziałcze zakłady elektryczne o jakiegokolwiek mocy i napięciu, lub zakłady elektryczne przesyłowo-rozdziałcze na napięcie 6.000 V lub wyżej.

Z ulg korzystają uprawnieni, czyniący zadość wymaganiom ustępu 1 bez względu na to, czy elektryfikacji całego okręgu elektryfikacyjnego podjęli się sami, czy też obok innych uprawnionych.

§ 2. Warunkiem korzystania z ulg, określonych w art. 2 powołanego rozporządzenia, jest wykazanie się kapitałem zakładowym w wysokości równej co najmniej 1/3 zamierzonych inwestycji lub zobowiązanie się do pokrywania kapitałem zakładowym co najmniej 1/3 tychże inwestycji.

§ 3. Podanie o stwierdzenie prawa do ulg i zakresu ulg ma być wnoszone do Ministra Przemysłu i Handlu w 4 egzemplarzach:

Powinno ono zawierać:

1) powołanie się na odnośne postanowienia uprawnienia rządowego (art. 1 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277) zawierającego zobowiązania, o których mowa w § 1 ust. 1 i 2 niniejszego obwieszczenia, w razie zaś braku takichże zobowiązań w uprawnieniu, odpowiednie osobne zobowiązanie;

2) wskazanie miejsca budowy lub rozbudowy zakładu elektrycznego;

3) opis budowy lub rozbudowy zakładu elektrycznego;

4) dowody stwierdzające posiadanie przez petenta w przedsiębiorstwie elektrycznym kapitału, o którym mowa w § 2 niniejszego obwieszczenia, bądź zobowiązanie, o którym mowa w art. 1 ustęp 3 powołanego rozporządzenia, nadto kosztorys zamierzonych inwestycji oraz ostatni bilans, a o ile chodzi o spółki, oprócz tego statut względnie umowę spółkową i wyciąg z rejestru handlowego;

5) wniosek o wydanie decyzji, stwierdzającej prawo do ulg, o które chodzi petentowi.

Petent może wnosić podanie nie tylko po uzyskaniu uprawnienia, ale także i w toku starania się o to uprawnienie.

§ 4. Minister Przemysłu i Handlu po otrzymaniu podania i stwierdzeniu, że zachodzą warunki podane w art. 1 powołanego rozporządzenia, wydaje po porozumieniu się z zainteresowanymi Ministrami decyzję, stwierdzającą prawo do ulg i ich zakres.

Decyzję ogłasza się w „Monitorze Polskim” i komunikuje się ją na piśmie petentowi, oraz właściwemu urzędowi skarbowemu (§ 16 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

§ 5. Ogłoszona w „Monitorze Polskim” decyzja obowiązuje właściwe władze i organa publiczne, które winny zastosować ulgi w zakresie, ustalonym w decyzji.

W szczególności, o ile chodzi o ulgi z art. 2 ust. 1 pkt. 1, 2 i 3 powołanego rozporządzenia, organ, który w braku zwolnienia od opłaty byłby powołany do jej wymierzenia (notariusz, urząd skarbowy względnie urząd opłat stemplowych, związki samorządowe), opierając się na ogłoszonej w „Monitorze Polskim” decyzji, opłaty nie wymierza.

§ 6. Kwoty, uiszczone przed stwierdzeniem prawa do ulgi tytułem opłat stemplowych od pism, wymienionych w pkt. 1 i 2 art. 2 powołanego rozporządzenia, będą zwrócone na skutek odwołania (art. 46 i 47 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych, Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), wniesionego bądź w ciągu miesiąca od wymierzenia opłaty, bądź w ciągu miesiąca od doręczenia uprawnionemu decyzji stwierdzającej prawo do ulgi.

§ 7. Kontrolę dotrzymania warunków, na których podstawie uprawniony korzysta z ulg, wykonywa Minister Przemysłu i Handlu.

§ 8. Jeżeli Minister Przemysłu i Handlu stwierdzi, że uprawniony nie dopełnia w całości lub choćby częściowo zobowiązań, wymienionych w art. 1 powołanego rozporządzenia, udziela mu terminu na ich dopełnienie, po którego bezskutecznym upływie zgłasza na Radę Ministrów wniosek o cofnięcie ulg w całości lub częściowo.

O cofnięciu ogłasza się na koszt uprawnionego w „Monitorze Polskim”.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) H. Floyar-Rajchman.